Dosarul nr. 5r-2528/2025
4-25066113-12-5r-13052025

Hotărîre
în numele Legii

27 noiembrie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul Liudmila Beșliu
Grefier: Olga Topalov
cu participarea: contestatarului Alexei Apostol, a apărătorului acestiuia Dodica Ruslan, precum și a victimei Vladislav Ploaia
în lipsa: agentului constatator Vasile Comerzan,

examinând, în ședință publică, contestația declarată de către Alexei Apostol împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 838030 din 15.04.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Chișinău, Vasile Comerzan, prin care Alexei Apostol a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

La 15.04.2025, agentul constatator ofițer al Serviciului documentare accidente rutiere al SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Vasile Comerzan a întocmit procesele-verbale cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 838030 și seria MAI06 nr. 838032, prin care Alexei Apostol a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional (sancțiunea stabilită 18 u.c., cu aplicarea a 5 puncte de penalizare).

La rândul său, făptuitorul Alexei Apostol la 25.04.2025 a înaintat o contestație privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 838030. În conținutul contestației acesta indică mai multe nereguli care nu corespund exigențelor Codului contravențional. Astfel, acesta menționează că în ziua de 12.03.2025 ora 08.40 se afla în curtea blocului situat pe bd. Cuza Vodă unde s-a parcat regulamentar. După aproximativ 15 minute a plecat din acel loc, fără să fi fost implicat în vreun accident rutier. Ulterior peste 20 minute a observat în grupul de comunicare al locatarilor că o persoană a semnalat o presupusă atingere a barei de protecție din față a unui alt automobil de model Toyota cu numărul de înmatriculare *****, și că se face vinovat de acest accident. Argumentul victimei a fost că la momentul în care efectua manevra de parcare, a fost că s-a aprins alarma la autoturismul *****.

Imediat s-a deplasat la fața locului unde au suprapus cele două vehicule în poziția inițială pentru a clarifica demonstra faptul că nu există nici un contact fizic între cele două mașini. Astfel, menționează că după ce au suprapus mașinile s-a constatat că zgârietura de pe automobilul victimei era situată la o înălțime diferită față de bara de protecție a automobilului său Toyota Rav 4, deoarece este mai înalt (SUV). Totodată, contestatarul invocă că pe automobilul său nu sunt urme produse de un accident rutier. La

15.04.2025, s-a deplasat la Serviciul Documentare Accidente Rutiere, pentru a coopera, dar i s-a întocmit cele două procese-verbale cu privire la contravenție. Cu referire la primul proces-verbal (art. 242 alin. (1) Cod contravențional), nu este de acord, deoarece la dosar lipsesc probe care ar demonstra producerea accidentului rutier. Consideră că imaginile video existente nu surprind nici un moment al presupusului contact dintre cele două automobile, iar pe caroseria lui nu au fost depistate zgârieturi sau deteriorări.

Cu referire la cel de-al doilea proces-verbal (art. 243 alin. (1) Cod contravențional), contestatarul menționează că agentul constatator nu i-a adus la cunoștință conținutul acestuia nici în momentul întocmirii și nici ulterior. Motivul pentru care agentul constatator nu i-a adus la cunoștință actul în cauză a fost deteriorarea tabletei cu care urma să imprime procesul-verbal. Astfel, prin aceste acțiuni nu i s-a dat posibilitatea de a formula obiecții în scris, fiind incident art. 443 Cco. Este de părerea că odată ce nu s-a constatat producerea accidentului rutier, nu se poate pune în discuție nici contravenția de părăsire a locului accidentului rutier. În continuare contestatarul menționează că presupusa aprindere a alarmei la mașina victimei este lipsită de valoare probatorie, neputând în sine demonstra existența unui contact fizic între vehicule. Examinarea vizuală la locul presupusului accident rutier, lipsa deteriorărilor exclude existența unei coliziuni între automobile respectiv lipsește latura obiectivă a contravenției și cea subiectivă , din care motiv procesul-verbal nr. 838030 din 15.04.2025 urmează a fi declarate nule.

În privința celui de-al doilea proces-verbal pentru părăsirea locului accidentului rutier, la fel consideră că nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune. Lipsa unui accident rutier propriu-zis, plecarea s-a din locul staționării care nu a avut loc după vreun accident și prin urmare nu există intenția de a părăsi locul accidentului rutier, precum și prezentarea benevolă ulterioară la fața locului, cooperarea cu victima și organele competente din cadrul poliției, nu întrunesc elementele contravenției prevăzute la art. 243 alin. (2) Cod contravențional.

Per ansamblu, contestatarul notează că i-a fost încălcat dreptul la apărare, și anume: nu i s-a acordat dreptul de a formula obiecții și de a lua cunoștință cu materialele dosarului contravențional, deși s-a adresat de 3 ori la Serviciul Documentare Accidente rutiere, însă fiindu-i refuzat de fiecare dată; nu i-a fost comunicat procesul-verbal nr. 838032 (în baza art. 243 alin. (1) Cod contravențional); invocarea de către agentul constatator a defecțiunii tehnice a echipamentului/dispozitivului ca motiv de necomunicare a actului, iar termenul este depășit cu 10 zile de la întocmirea proceselor-verbale în cauză. Consideră că aceste încălcări atrag nulitatea relativă prevăzută la art. 445 Cod contravențional.

Contestatarul face referire la faptul că agentul constatator a ignorat și prevederile art. 444 Cod contravențional care prevăd că în cazul constatării unei pluralități de contravenții, agentul constatator va întocmi un singur proces-verbal, fapt ce în speță au fost întocmite două acte procesuale, și atrage nulitatea relativă a actelor respective potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

Sub aspectul legalității proceselor-verbale se invocă că acestea nu conțin toate mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional, punctând următoarele aspecte: -

lipsa indicării, la pct. 1 din procesul-verbal nr. 838030 locului exact unde a fost întocmit acest act, și anume str. Aleea Gării 38 (sediul Secției Documentare Accidente Rutiere); - la pct. 20 din același proces-verbal lipsește semnătura victimei, încălcând astfel art. 443 alin. (5) din Cod contravențional, or proprietarul automobilului de model Toyota cu n/î ***** indică că are statut de victimă.

Contestatarul Alexei Apostol în ședința de judecată a susținut pe deplin contestația înaintată solicitând admiterea acesteia și anularea procesului-verbal întocmit. Consideră că în speță nu iau fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale, ceea ce reprezintă o încălcare gravă.

Victima Vladislav Ploaia, în instanța de judecată a menționat că susține declarațiile indicate în expunerile scrise. Astfel, în poziția susținută victima menționează că în urma impactului automobilelor a fost zgâriată bara de protecție față-stânga a automobilului său. Acesta indică că sistemul de parcare al automobilului produce semnal sonor intermitent (la viteza mai mică de 10 km/h), fapt ce sustrage din atenția la volan. La ora 08.46 s-a deplasat la locul accidentului și a fotografiat ambele mașini, ulterior a trimis o poză în grupul locatarilor de pe Viber. La ora 09.52 contravenientul a părăsit locul accidentului. Din partea contravenientului a primit reproșuri precum că a plasat în aplicație fotografia cu automobilul său iar fiind telefonat de către acesta pe la orele 12.40 s-au întâlnit în curtea blocului aflat pe adresa Cuza-Vodă 13/5 din mu. Chișinău. Menționează că contravenientul a negat în totalitate faptul producerii accidentului rutier și părăsirii locului. Alături de acesta mai era o doamnă necunoscută, astfel a început să măsoare cu un metru (vestimentar) și să demonstreze că bara automobilului nu a fost accidentată de el. Acesta din nou a părăsit locul accidentului rutier, deși a fost avertizat să cheme poliția pentru a constata fapta. Indică că la 13.40 la IP Botanica a fost înregistrat accidentul rutier iar la 9 aprilie 2025, la secția Accidente Rutiere a depus mărturii pe cazul dat. Suplimentar în ședința de judecată fiind audiat a declarat că la momentul sesizării nu cunoștea cine a zgâriat automobilul, a observat momentul când contravenientul dorea să se parcheze. Respectiv a filmat personal de acasă deoarece lucra într-o ședință de la domiciliu și nu reușea să coboare afară. La acel moment lucra de la geam, văzând că un domn se aliniază cu automobilul său, a intuit că va urma un accident. Menționează că în acea curte multe persoane se învață a parca, astfel s-a asigurat pentru orice eventualitate și a filmat momentul. Nu parchează des mașina acolo din care considerent nu poate comunica dacă des filmează. A mai fost martor într-o situație similară produsă la alt vecin. Nu a putut să-l oprească de Apostol, deoarece se afla într-o ședință de lucru. Ulterior până a pleca automobilul a coborât și a făcut câteva poze, iar mai târziu a plecat la poliție și a înregistrat cazul (IP Botanica). Pe agentul constatator Vasile Camerzan nu îl cunoaște și nici nu l-a văzut în curtea blocului unde locuiește. Contravenientul a dat explicații la secția accidente rutiere aflată pe str. Aleea Gării din mun. Chișinău. Concretizează că a plasat un mesaj pe aplicația Viber a locatarilor pentru a întreba dacă cineva cunoaște despre incident și cine i-a deteriorat automobilul. Nu cunoaște dacă a fost dispusă efectuarea unei expertize. Agentul constatator a fost sesizat prin proba video. Nu cunoaște că locuiește în același bloc cu agentul constatator, ultimul nu i-a comunicat acest fapt.

Agentul constatator ofițer al Serviciului documentare accidente rutiere al SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, în persoana lui Vasile Comerzan, fiind legal înștiințat despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, și nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă, astfel în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator. Cu reemiterea copiei de pe hotărâre.

Audiind poziția contestatarului și a martorului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cazului, instanța de judecată constată următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) Cod contravențional.

Instanța constată că ambele procese-verbale cu privire la contravenție au fost încheiate la 15.04.2025, cu o diferență de timp de 5 minute. Contestația a fost depusă la IGP la 29.04.2025 fiindu-i atribuit numărul de referință 4288, ceea ce denotă că contestatarul a depus contestația în termenul prevăzut de norma pre-citată.

Audiind poziția contestatarului și a victimei, examinând materialul contravențional în original, instanța constată constată următoarele circumstanțe de fapt.

Articolul 443 din Cco, determină o listă de condiții care trebuie să le conțină un proces-verbal cu privire la contravenție. Respectiv, nerespectarea acestora poate duce la nulitatea actului procesual întocmit în condițiile art. 445 alin. (1) Cco. Alineatul doi din același articol este aplicabil doar în anumite situații când alte norme contravenționale imperative afectează în mod esențial fondul cauzei contravenționale.

În speță instanța stabilește că 15.03.2025 agentul constatator Vasile Comerzan a întocmit procesele-verbale cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 838030 și seria MAI06 nr. 838032, prin care Alexei Apostol a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional (sancțiunea stabilită 18 u.c., cu aplicarea a 5 puncte de penalizare) și art. 243 alin. (1) Cod contravențional (remiterea cauzei spre examinare către Judecătoria mun. Chișinău, sediul Buiucani și recomandarea de aplicare a sancțiunii privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an).

Astfel, instanța observă din conținutul contestației că petentul face referire la pretinsele nereguli la întocmirea celor două procese-verbale în cauză, invocând nerespectarea prevederilor art. 443 din Cod contravențional sub aspectul: neindicării în pct. 1 din procesul-verbal nr. 838030 a locului exact unde a fost întocmit acest act, și anume str. Aleea Gării 38 (sediul Secției Documentare Accidente Rutiere); la fel în pct. 20 lipsește semnătura victimei, încălcând astfel art. 443 alin. (5) din Cod contravențional. În privința procesului-verbal nr. 838032 acesta notează că agentul constatator nu i-a comunicat procesul-verbal nr. 838032 (în baza art. 243 alin. (1) Cod contravențional). Aceste pretinse încălcări în opinia contestatarului duc la nulitatea proceselor-verbale prevăzută de art. 445 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

În aceiași logică, contestatarul menționează că a fost încălcat și art. 444 Cod contravențional prin aceia că agentul constatator nu a întocmit un singur proces-verbal cu privire la contravenție, ceea ce duce la nulitatea prevăzută de art. 445 alin. (2) Cod contravențional. Pe lângă aceasta contestatarul este de părerea că agentul constatator i-a îngrădit dreptul la apărare prin neaducerea la cunoștință a celui de al doilea proces-verbal pe faptul părăsirii locului accidentului rutier și respectiv nu i s-a oferit posibilitatea să formuleze obiecții, deși se menționează că s-a adresat de trei ori la Serviciul Documentare Accidente rutiere pentru a primi informații, decât s-a invocat că sunt defecțiuni tehnice a tabletei de pe care urma să fie întocmit procesul-verbal în cauză. Se mai invocă lipsa elementelor componenței elementelor contravențiilor (latura obiectivă și subiectivă).

Examinând contestația depusă, instanța reține că petentul formulează mai multe obiecții privind aplicarea unor norme referitoare la nulitatea absolută sau relativă a actelor procesuale, invocând astfel incidența art. 445 alin. (1) și (2) Cod contravențional. În cauză, se impune determinarea exactă a încălcărilor pretins comise de agentul constatator la întocmirea proceselor-verbale contestate. Totodată, contestatarul invocă lipsa elementelor constitutive ale contravențiilor imputate (latura obiectivă și subiectivă), aspecte ce se circumscriu inclusiv în temeiurilor prevăzute la art. 441 Cod contravențional.

Analizând procesul-verbal nr. 838030, instanța observă că agentul constatator a indicat adresa Direcției de Poliție mun. Chișinău a IGP al MAI – str. Tighina nr. 6, mun. Chișinău. Instanța apreciază că utilizarea acestei adrese, și nu a celei menționate de contestatar, nu aduce atingere legalității actului, întrucât în sediul respectiv agentul își desfășoară activitatea. De asemenea, nu poate fi reținută critica privind lipsa semnăturii victimei pe procesul-verbal respectiv. Deși contrară art. 443 alin. (5) Cod contravențional, această omisiune nu influențează fondul cauzei, întrucât contravenientul însuși a consemnat că nu recunoaște fapta și a semnat în consecință, iar lipsa semnăturii victimei nu modifică poziția procesuală a acesteia. În aceste condiții, nu poate fi reținută incidența art. 445 alin. (2) Cod contravențional.

Pe de altă parte, instanța reține că, deși agentul constatator a întocmit două procese-verbale distincte, contrar art. 444 alin. (1) Cod contravențional, această neregularitate nu afectează fondul cauzei și nu atrage incidența art. 445 alin. (2) Cod contravențional privind nulitatea relativă. Întrucât aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 243 Cod contravențional (părăsirea locului accidentului rutier) ține de competența instanței, agentul constatator avea doar obligația de a propune aplicarea sancțiunii. Faptul că această propunere nu a fost formulată în contextul primului proces-verbal nu poate afecta fondul cauzei contravenționale.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție supus contestării nr. 838030, instanța atestă respectarea de către agentul constatator a prevederilor art. 443 Cod contravențional, astfel careva motive privind declararea nulității actului constatator nu sunt.

În cele ce urmează instanța se va referi la faptul dacă într-adevăr contravenția imputată petentului a fost comisă de către acesta sub aspectul întrunirii elementelor componenței contravențiilor.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Analizând textul art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că, probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În speță, instanța de judecată atestă lipsa probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate făptuitorului, și anume circumstanțele faptice care ar confirma că, Alexei Apostol la 12.03.2025, ora 08:46 min., în mun. Chișinău, s***** aflându-se la volanul automobilului de modelor „Toyota” cu n/î ***** încălcând prevederile RCR pct. 41. (2) efectuând manevra de deplasare cu spatele, a accidentat alt mijloc de transport de model „Toyota” cu n/î *****, ce aparține victimei Vladislav Ploaia., și ulterior părăsind locul accidentului rutier.

Drept probe în susținerea şi confirmarea faptelor şi a vinovăției contravenientului, agentul constatator a anexat la dosarul cauzei contravenționale următoarele acte vizualizate în instanța de judecată:

- procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 838030 din 15 aprilie 2025, întocmit în privința lui Alexei Apostol, în baza art. 242 alin. (1) din Cod contravențional;
- copia procesul-verbal cu privire la contravenție Seria/Nr. MAI06 838032 din 15 aprilie 2025, întocmit în privința lui Alexei Apostol, în baza art. 243 alin. (1) din Cod contravențional;
- procesul-verbal de audiere a victimei Vladislav Ploaia din 09 aprilie 2025, care a relatat despre pretinsele circumstanțe observate din domiciliu și afară;
- procesele-verbale de examinare a obiectului (vehiculelor) din 09 aprilie 2025 și din 15 aprilie 2025 și foto-tabelele. Obiectul supus examinării – bara de protecție de pe automobilul victimei unde s-a depistat zgârieturi pe partea din față-stânga de jos, și

automobilul contravenientului unde au fost depistate semne caracteristice atingerii de anumite obiecte dure pe partea laterală din față-stânga (bara de protecție din partea sus);

- procesul-verbal de audiere a persoanei în comiterea contravențiilor, care a anexat faptele imputate lui;
- proces-verbal de ridicare de la victima Ploaia a secvențelor video din ziua de 12.04.2025;
- confirmare dintr-o aplicație neidentificată prin care victima a fost avertizată că automobilul său a fost lovit și au reacționat senzorii;
- procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului din 11.04.2025, fiind cercetate secvențele video ridicate de pe camera de luat vederi instalată în preajma imobilului *****. Potrivit înregistrărilor agentul constatator a constatat momentul accidentării autovehiculului victimei de către contravenient;
- procesul-verbal privind actele constatate din 12.03.2025, prin care victima Ploaia Vladislav a comunicat organului abilitat despre comiterea unui accident în curtea blocului, relatând circumstanțele;
- cererea victimei Ploaia depusă la IP Botanica, prin care solicită să fie luate măsuri cu persoana necunoscută lui care i-a deteriorat automobilul parcat în curtea blocului;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.03.2025 și foto-tabelul, obiectul cercetării a constituit locul comiterii accidentului și consemnarea deteriorărilor depistate la autovehiculul victimei;
- date informatice din sistemul eData – fiind anexate extrase privind datele vehiculelor și a proprietarilor în cauză.

Examinând minuțios documentele anexate de agentul constatator la materialele dosarului contravențional, instanța constată că acestea confirmă doar efectuarea unor acțiuni procesuale formale, fără a demonstra în mod concret comiterea faptelor imputate petentului. În consecință, procesele-verbale de cercetare la fața locului, procesele-verbale de examinare a obiectelor, declarațiile victimei și actul de sesizare nu pot fi reținute drept probe veridice, pertinente și concludente în susținerea acuzațiilor contravenționale.

Astfel, din materialele prezentate rezultă că ambele automobile prezintă deteriorări (zgârieturi) în zona laterală față-stânga, fapt vizibil în fot-tabelele anexate. Cu toate acestea, simpla constatare a existenței unor deteriorări la ambele vehicule nu este suficientă pentru a stabili producerea unui impact reținut în sarcina petentului. În prezenta cauză lipsește un raport de expertiză auto-tehnică care să confirme că deteriorările au rezultat în urma unei deplasări cu spatele efectuate de către contravenient cu autovehiculul său. Instanța subliniază că nu are calitatea de expert sau specialist, motiv pentru care nu se poate pronunța asupra unor asemenea aspecte, iar probele administrate de agentul constatator nu pot fi considerate apte pentru stabilirea situației de fapt.

Mai mult, din imaginile foto și video aflate la dosar, instanța nu poate stabili cu certitudine dacă a avut loc sau nu un contact între autovehicule. Materialele vizuale sunt de o calitate și rezoluție inferioară, astfel încât nu permit observarea unor eventuale lovituri. Prin urmare, nu se poate reține existența unei încălcări a regulilor prevăzute în legislația RCA care să fi condus la deteriorarea autovehiculului pretinsei victime.

În aceste condiții, instanța a fost în imposibilitate de a identifica elementele esențiale ale cauzei care ar demonstra vinovăția petentului, întrucât la dosar nu există niciun element de fapt, administrat în condițiile legii, care să confirme existența contravenției, să permită identificarea autorului, să probeze vinovăția acestuia sau să elucideze circumstanțele relevante pentru justa soluționare a cauzei, potrivit art. 425 alin. (1) Cod contravențional.

Prin urmare, în ceea ce privește contravenția reținută în sarcina petentului, instanța reține că situația de fapt consemnată în procesul-verbal nr. 838030 nu a fost demonstrată prin probe certe, pertinente și incontestabile. În aceste condiții, devine aplicabil principiul in dubio pro reo, care, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, constituie o dimensiune esențială și complementară a prezumției de nevinovăție. Actul de justiție impune ca hotărârile judecătorești să nu se întemeieze pe simple probabilități, ci pe certitudini dobândite prin probe decisive, complete și sigure, capabile să reflecte realitatea obiectivă a cauzei. Totodată, conform art. 375 alin. (3) Cod contravențional, orice dubii care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie interpretate în favoarea persoanei învinuite.

În susținerea poziției sale, instanța reține că, procesul-verbal de constatare şi sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, prezumția de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul proceselor-verbale cu privire la contravenție referitoare la situațiile de fapt au fost răsturnate prin lipsa la materialele dosarului cauzei contravenționale a probelor care au servit la constatarea existenței contravenției, la identificarea făptuitorului și la constatarea vinovăției, fapt care pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator la constatarea contravenției imputate Alexei Apostol.

În acest context, instanța reține că, atunci când contravenientul contestă circumstanțele de fapt consemnate de agentul constatator, iar acuzarea contravențională nu este susținută prin probe concludente, pertinente și administrate în condițiile legii, iar la dosar se constată lipsa efectivă a mijloacelor de probă care au stat la baza întocmirii procesului-verbal și a emiterii deciziei de sancționare, afirmațiile indicate în actul de constatare a contravenției au un caracter pur declarativ, lipsit de suport probatoriu. În aceste condiții, potrivit art. 461 coroborat cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, menținerea actelor de sancționare este incompatibilă cu situația de fapt, acestea urmând a fi anulate, întrucât *lipsește însăși existența faptei contravenționale*.

Nu în ultimul rînd, urmează a fi constatat și planarea dubiilor referitor la sesizarea agentului constatator Vasile Comerzan, care după cum a relatat contestatarul în ședința de judecată, este vecin cu Vladislav Ploaia, iar ultimul urma a apela serviciul 112 dar nu să părăsească locul fapte și să se deplaseze la serviciul unde activa agentul constatator Vasile Comerzan.

În baza celor expuse mai sus, în conformitate cu prevederile art. art. 374 alin. (3), art. 441 alin.(1), lit. a), art. 443, 445, 460, 462 Cod contravențional, și art. 157, 162 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația declarată de contestatarul Alexei Apostol împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 838030 din 15.04.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Chișinău, Vasile Comerzan, prin care Alexei Apostol a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Cod contravențional, *ca fiind întemeiată*.

Se încetează procesului contravențional pornit în privința contestatarul Apostol Alexei în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Liudmila Beșliu***